

ning at sikke sig den samme Fordel og derhos undgaae Ulemperne ved at skabe en Mellemautoritet, som i Fredstid vil kunne forvolde en unødvendig Vidtløftighed i Forretningerne, finder Udvalget dog ikke tilstrækkelig Grund til at forsøge noget Saadant, men skal tilraade at gaae ind paa det af Ministeren fremsatte Forslag.

En ny Mellemautoritet fremkalbes dernæst ogsaa ved de 2 Divisionsintendanturer, som man agter at oprette i Fredstid. Spørgsmaalet om det Nigtige i denne Foranstaltning har oftere været drøftet, og der har været fremsat Indvendinger imod den, som ikke synes at være fjærne. Udvalget vilde dog ikke ansee det for rigtigt, efterat Sagen gjentagne Gange har været forhandlet i Ministeriet, at hævde en fra Ministeriets afvigende Anskuelse, og skal kun tillade sig at minde om de Fordele, der

kunne være forbundne med at have en Lokalintendantur i Thyen og en i Sylland. Skulde Fordelen herved senere blive mere indlysende, vil en dermed stemmende Ordning, saavibt skjønnes, kunne iværksættes uden nogen Forandring i de i Lovforslaget opførte Bestemmelser, og der er da saa meget mindre nogen Nødvendighed for i denne Anledning at foreslaae nogen Ændring i Lovforslaget.

Krigsministeren har som Grundlag for det foreliggende Lovforslag meddelt en ny Beregning af, hvor stort et Personale Forpleiningscorpset vil behøve, naar Hæren sættes paa Krigsfoed. Denne Beregning er noget forskjellig fra den, som Ministeren ifjor meddelte i de trykte Motiver til Hærløvbudkastet, som man vil see af nedenstaaende Sammenligning.

Ifølge Udkastet fra ifjor vil behøves:

48 Embedsmænd,
5 Sjøgesergenter,
185 Reserverintendantur og Underintendantur,
298 Assistentur og Underassistentur.

536.

Personalets Totalantal er altsaa iaar ikke beregnet meget forskjelligt fra ifjor, og navnlig er der næsten ingen Forskjel imellem, hvad der ifjor beregnedes at ville behøves af værnepligtigt Mandskab (Reserverintendantur, Underintendantur, Assistentur og Underassistentur), og hvad iaar er opstillet som fornødent af Reserverintendantur, Corporaler, Undercorporaler og Menige. Naar der desuagtet iaar er foreslaaet at uddanne hvert Aar et større Antal Menige (75) ved Corpset end ifjor (60), da berøer dette formodentlig paa, at man ifjor ikke har bragt Dekrementet tilstrækkeligt i Beregning. Denne Feil er rettet ved det iaar forelagte Udkast, og Udvalget maa tiltræde det herom fremsatte Forslag.

Forskjellen mellem, hvad nu er foreslaaet, og det ved den foreløbige Ordning i Hærløven fastsatte ligger dog fornemmelig i Antallet af de fast ansatte Embeds- og Bestillingsmænd og den Stilling, man har villet give disse.

Vore Erfaringer, navnlig i sidste Krig, Udvalgenes Betænkninger. Ordentl. Saml. 1867—68.

Ifølge det nu foreliggende Udkast vil behøves:

51 Embedsmænd,
69 Underofficerer,
215 Reserverintendantur og Corporaler,
250 Undercorporaler og Menige.

585.

have oplyst os om, at Hærens Forpleining ikke tilstrækkelig blev varetaget ved de i Hæren fast ansatte Intendantur i Forbindelse med det i de herhen hørende Forretninger albefes uøvede Personale, som man ved frivilligt Engagement skaffede sig, naar Hæren blev sat paa Krigsfoed. Paa den anden Side antog man ikke, at de med en fyldestgjørende Udførelse af Intendanturforretningerne forbundne Vanskeligheder var saa store, at man jo, naar man sørgede for at have de mere overordnede Poster besatte med et fast ansat og vel lønnet Personale, kunde betro de øvrige Poster til yngre Mænd af den værnepligtige Masse, som i Fredstid var blevne oplærte og indøvede dertil i et Tidrum af indtil 3 $\frac{1}{4}$ Aar. Denne Tanke laa til Grund for Hærløvens Bestemmelser; man beholdt omtrent det samme Antal fast ansatte Intendantur, som man tidligere havde havt; man søiede dertil et mindre Antal Overintendantur; man gav disse Mænd en forbedret Stilling; og til